

Dr. VLAD. R. PETKOVIĆ: „LOZA NEMANJIĆA“ U STAROM ŽIVOPISU SRPSKOM

Najdragocenije blago umetničko iz prošlosti srpske krije se u živopisu starih crkava srpskih. Stoji se zadivljen pred zidovima, pokrivenim od dna do vrha freskama, koje su u više zona jedne više drugih poredane. Nije to samo religiozna sadržina ovih fresaka, koja podstiče izvesno požno i svečano osećanje, već i čisto umetnička strana njihova osvaja i puni dušu ushićenoga posmatrača. Nu sa naročitim osećanjem stoji se pred likovima osnivača starih crkava srpskih, koji u jednoj reprezentativnoj pozici izlaze pred nas i gledaju nas svojim mirnim očima. To su likovi starih vladara srpskih, krunisanih damâ i prinčevâ, stare vlastele, negdašnjih visokodostojnika crkvenih, kao i običnih ljudi i smirenih monaha.

U nekim stariim crkvama srpskim umetnici behu došli na ideju, da naslikaju celo genealoško stablo osnivača dotične crkve. Tako je u Gračanici na Kosovu u jednoj velikoj slici naslikano celo genealoško stablo kralja Milutina. Ono počinje Nemanjom, osnivačem stare srpske države, a završava se Milutinom i njegovom decom Konstantinom i Caricom. U Peći u Patrijaršiji na zapadnom zidu Bogorodičine crkve genealoško stablo završava se kraljem Stefanom Dečanskim i njegovom decom, mlađim kraljem Dušanom, Dušmanom, Simeonom i Jelenom. U Dečanima genealoško stablo završava se carem Dušanom i njegovim sinom, mlađim kraljem Urošem.

U Dečanima je naslikano dvadeset i dva lica. U tri reda jedan više drugog naslikane su po tri figure, cele, skoro u prirodnoj veličini. Sasvim dole je u sredini Stefan Nemanja (obeležen kao »сты Симеонъ«) u odelu šimnika, sa sirskim velom preko glave. On je ispružio obe ruke i drži lozu, koja se obilno razvrežala, puštajući na sve strane izdanke. Levo je sv. Sava (»сты Сава«) u kostimu arhiepiskopa, a desno kralj Stefan Prvovenčani (»Стефанъ пръвовънчани кралъ«) u vladarskom kostimu. U srednjem redu je u sredini naslikan kralj Milutin (»сты Урошъ кралъ«) sa dugom sedom bradom, levo je kralj Dragutin (»Стѣфанъ«), desno je kralj Uroš I. Hrapavi (»кнѧзь Урошъ а«), oboje sa dugim sedim bradama. U gornjem redu je u sredini car Dušan (»Стѣфанъ царь«), krupan, dobro razvijen, sa kratkom crnom bradom. Desno je kralj Stefan Dečanski (»кнѧзь Урошъ г«) sa dugom bradom, a levo mladi kralj Uroš, sin Dušanov, golobrad. Ozgo sleću dva anđela, od kojih jedan podnosi caru carski

plašt, a drugi carsku krunu, dok iz segmenta neba proviruje bista mladoga Hrista (»и Хсъ Иемануиль«), koji obema rukama daje blagoslov. Izmedju spomenuta tri reda celih figura, kao i izmedu samih ovih figurâ, naslikane su figure samo u poprsju. Tako su izmedu donjeg i srednjeg reda naslikane tri figure. Ona u sredini predstavlja sina Nemanjina Vukanu (»Вљкъ«), levo je sin Vukanov knez Stefan (»Стѣфанъ кнѣзъ«), a desno je sin Stefana Prvovenčanog arhijepiskop Sava II. (»сты Сава бъ«). Izmedu kralja Dragutina i Milutina naslikan je Vladislav (»Владиславъ«) sin Dragutinov sa dugom, razdeljenom bradom, a izmedu Milutina i Uroša I. je kralj Radoslav (»Радославъ«) sa kratkom crnom bradom. Sasvim desno do Uroša I je kralj Vladislav sa sedom bradom. Izmedu srednjeg i gornjeg reda naslikani su u pravcu sa leva na desno: Urošic (»Урошицъ«), sin Dragutina kralja, mladolik i golobrad; Carica, kćи kralja Milutina (»Прица дшти краля Уроша«) sa krunom na glavi; Prnjaca (»Брънча«), kćи kralja Uroša I, sa krunom na glavi. Izmedu Uroša i cara Dušana naslikan je brat Dušanov Dušman (»Душманъ«), izmedu Dušana i Stevana Dečanskog naslikani su Teodora (»Тодора«), sestra Dušanova i Simeon (»Симеонъ«), polubrat Dušanov, a sasvim desno do Stevana Dečanskog naslikana je njegova kćи Jelena, supruga hrvatskog magnata Mladena Šubića. Pada u oči, da nigde nije naslikan Konstantin, sin kralja Milutina.

U Patrijaršiji Pećkoj figure, koje su cele, naslikane su u četiri reda jedan više drugog. U svakom redu ima po pet figura. U donjem redu je u sredini Stefan Nemanja, od koga polazi loza, koja se penje na više i pušta vreže na sve strane. Levo su Sv. Sava (»сты Сава прѣвни архиепискпъ«) i Anastasija, žena Nemanjina u odelu monahinje (»Анастасия монахинија«). Desno su Vukan (»Вљкъ (снъ) Неманија«) i jedna monahinja, čija je signatura skoro sasvim uništena (»с... и монахини....«), po svoj prilici kćи Nemanjina. U redu više ovoga je u sredini Stefan Prvovenčani (»Стѣфанъ прѣвѣнчанні краль снъ Неманија«). Desno su kralj Radoslav (»Радославъ краль снъ прѣвѣнчанго крала Стѣфана«) i kralj Vladislav (»Владисла(въ) краль снъ прѣвѣнчанго крала Стѣфана«). Levo su sv. Sava II (»Сава архиепискпъ снъпрѣвѣнчанго крала Стѣфана«) i Stefan sin Vukanov (»Стѣфанъ кнезъ«). U redu ispod gornjega naslikan je u sredini kralj Uroš I (»а Оурошъ крал снъ прѣвѣнчанго крала Стѣфана«). Desno su kralj Dragutin (»Стѣфанъ краль снъ крала Оуроша а«) i Prnjaca (»(II)брънча«), kćи kralja Uroša I, sa krunom na glavi. Levo su sinovi kralja Dragutina Vladislav (»Владиславъ снъ крала Стѣфана«) i Urošic (»Урошицъ снъ крала Стѣфана«). U gornjem redu naslikan je u sredini kralj Milutin (»сты крал Оурошъ в«). Desno su sinovi kralja Milutina kralj Stefan Dečanski (»Оурошъ крал снъ крала Оуроша в«) i Kostantin (»Костадинъ снъ крала Оуроша в«), a levo su sinovi kralja Dečanskog, Dušan (»Стѣфанъ краль снъ крала Оуроша г«) i Simeon (»Симеонъ снъ крала Оуроша г«). Izmedu ovog gornjeg reda i onog ispod njega naslikane su u poprsju tri figure: u sredini je sin Dečanskog Dušman (»Доушман«), levo je Jelena (»Елена«), kćи Dečanskog, a desno je Carica (»Ц(ари)ца«), kćи kralja Milutina sa krunom na glavi. Teodora, sestra Dušanova, ovde nije naslikana.

Loza Nemanjića u Patrijaršiji sadrži, dakle, dvadeset i tri figure.

U Gračanici je u genealoškom stablu kralja Milutina, osnivača ove crkve, naslikano šesnaest figura, poredanih u četiri reda jedan više drugog. Gornji i donji red sadrže po tri figure, a u srednjim redovima ima po šest figurâ. U donjem redu je u sredini naslikan Nemanja, levo je sv. Sava, a desno Vukan (»Вљање«). U redu više ovoga i sredini je kralj Stefan Prvovenčani (»Стефанъ Првоенъчани крај синъ Нема(ниње)«), levo su pouzdano kraljevi Radislav i Vladislav, a desno Sava II i Vukanov sin Stefan (»Стефанъ«). U redu ispod gornjeg u sredini je naslikan kralj Uroš I. Desno su naslikani kralj Dragutin, brat kralja Milutina (»Стефанъ братъ краљевъ«) i Prnjaca, sestra Milutinova (»Принѣчъ сестра краљева«) sa krunom na glavi i sa skiptrom u ruci, a levo su sinovi kralja Dragutina Vladislav i Urošić. U gornjem redu je u sredini kralj Milutin, levo je Konstantin, sin Milutinov (»Костадинъ синъ (кraљевъ)«), a desno je Carica, kći Milutinova (»Цар(и)ца дъщти (краљева)«) sa krunom na glavi i sa skiptrom u ruci. Pada u oči, da nije naslikan sin Milutinov, Stefan Dečanski.

Danas se mora duboko žaliti, što su slike u Patrijaršiji i u Gračanici skoro sasvim propale. One se još jedva raspoznaaju ispod sloja od čadi, koji preti, da ih uništi. Neka bi bar u ovom kratkom pomenu ostala večno živa uspomena na njih!

Résumé. L'arbre généalogique des Nemanides Les églises serbes de Gračanica (1321.), de Patriarsia à Peć (1323.—1337.) et de Dečani (1348.) possèdent des fresques d'une grande importance historique, en particulier un tableau qui illustre l'arbre généalogique des Nemanides. C'est le fondateur de l'ancien état serbe, Stefan Nemanja, qui se présente comme la racine d'une plante rampante à bien de petites branches et de rejetons, portant les noms des membres de la célèbre dynastie des Nemanides. La série des princes et des princesses est terminée à Gračanica par le fils du roi Milutin, Konstantin; à Peć par les fils du roi Stefan Dečanski, Dušan et Simeon; à Dečani, par le fils de l'empereur Dušan, Uroš.